

Denaturarea adevărului în versiune negaționistă

Cu indignare, amărăciune, dar și reînnoită îngrijorare, am aflat despre un așa-zis „articol-studiu” al prof. univ. Corvin Lupu, apărut în revista *Transilvania* (Sibiu, nr. 3/2005), cu titlul, vădit provocator, în opinia noastră, „Impactul problematicei Holocaustului asupra României contemporane și aspecte ale relațiilor dintre români și evrei”. Față cu aserțiunile autorului, indignării noastre i s-a asociat și sporita îngrijorare legată de faptul că nu-i pentru prima oară când „Realitatea Evreiască” se află în situația de a consemna, în paginile sale, o relatare acuzând, cu îndreptățit temei, o abordare antisemită, existentă și anterior în prelegerile universitare ale profesorului sibian. Revista „22” - care publica de curând un comentariu al prof. Andrei Cornea, intitulat „Lupul-leopard” - se și întreba cum va reacționa opinia publică evreiască din România la recenta agresiune negaționistă a revistei sibiene. Amărăciunea de care aminteam are în vedere și faptul că acest articol a apărut într-o revistă sponsorizată de Consiliul Județean Sibiu și sub egida Consiliului onorific al revistei „Transilvania”, al cărei redactor-șef nu este altul decât prof. Corvin Lupu.

Desigur, n-am fost singurii măhniiți și îngrijorați. Într-o scrisoare adresată deputatului F.C.E.R. în Parlamentul României, dr. Aurel Vainer, profesorul universitar dr. ing. D.H.C. **CONSTANTIN OPREAN**, rectorul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, își exprimă „totala dezaprobare față de manifestările antisemite” ale acestui cadru didactic, disociindu-se în totalitate „față de această atitudine ireponsabilă, promovată în spiritul așa-zisei «libere exprimări de opinie»”. În același mod ferm, președintele Comunității Evreilor din Sibiu, ing. **OTTO DEUTSCH**, a luat și el atitudine împotriva contestării Holocaustului din România, printr-o intervenție apărută în săptămânalul sibian. În context, sunt argumentate, cu pasaje din textul incriminat al lui Corvin Lupu, incitarea perfidă la ură împotriva evreilor, bagatelizarea unor tragedii, vădind încercarea de exterminare a unui întreg popor, de unde și unicitatea acestui genocid. „La vârsta de 6 ani - cum relatează ing. Otto Deutsch -, am fost deportat în Transnistria împreună cu părinții mei. Moartea tatălui meu și a fratelui, în condițiile neomenești în care au fost ținute zecile de mii de evrei și romei, dintre care au murit un număr apreciabil, ar fi, după Corvin Lupu, pedeapsa pe care ar fi meritat-o ca «infractori» [...]. Consider articolul - mai scrie Otto Deutsch - o mistificare [...], atunci când puterea de a recunoaște niște fapte reprobatibile ar fi infinit mai onorantă, dar și o garanție că acele fapte nu se vor mai repeta”.

Cunoscând diverse abordări anterioare ale prof. Corvin Lupu, privind „miturile fondatoare” ale Israelului, în perioada postbelică, mai merita, oare, să acordăm o pagină întreagă acestei relansări neonegaționiste și variatelor sale disimulări, probând, în ansamblu, atitudinea marcată antisemită a acestui cadru didactic? Ce este nou în acest articol atât de impropriu intitulat „Impactul problematicei Holocaustului asupra României contemporane...”? Nu cumva, în afara voinței noastre, sporim notorietatea autorului? Să ne fi indus în eroare chinuita sa aparență de rigurozitate? În realitate, minimalizarea tragediei Holocaustului este mai

evidentă decât oriunde și oricând. Despre pogromul din Dorohoi, de la 1 iulie 1940 - nici un cuvânt; despre rebeliunea și pogromul din ianuarie 1941, de la București - o consemnare fără semnificație; despre pogromul din Iași, de la sfârșitul lunii iunie 1941 - comentariile angajează doar dimensiunea cifrică... Nimic despre victimele „Trenurilor morții”, răspândite pe tot traseul Roman-Călărași... Nimic despre acel octombrie 1941, când au avut loc primele deportări spre Transnistria din Basarabia, ca și din atâtea orașe moldovene din dreapta Prutului. „Popularizarea la scară internațională a problematicei Holocaustului - susține autorul «studiului» - ar fi devenit o problemă politică de mare importanță promovată de mai marii lumii de astăzi, respectiv de guvernul S.U.A., de Israel și de comunitățile mondiale evreiești...”. În analiza acestor fenomene, „dragostea și ura, simpatia și antipatia, mila sau alte sentimente nu au ce căuta [...]”. Se poate cere, însă, poporul evreu să nu abordeze Holocaustul pe baze sentimentale și cu pretenții științifice? Prof. Corvin Lupu ne asigură că, personal, prin natura profesiei, ar fi avut de mai multe ori ocazia să afirme că „suferința evreilor în timpul celui de-al doilea război mondial ar fi o realitate...”. De ce nu a făcut-o? Ceea ce îl nemulțumește este faptul că Ordonanța de Urgență nr. 31/2002 a Guvernului României

interzice „critica Holocaustului în public” (contestarea, în fapt). Nu fără sugestia, asociată imediat, că „Ordonanța ar fi fost impusă Guvernului de către unii dintre stăpânii săi de peste mări și țări”. Nu trebuie probate și aceste aserțiuni? Pericolul, în opinia autorului, ar fi acela că s-ar putea aplica politici publice „care vor lămurii cu încetul poporul român [...] că țara noastră este vinovată de Holocaust”. Cu o imensă compasiune abordează, în schimb, autorul problema despăgubirilor cerute, bunăoară, Germaniei, în perioada postbelică: atunci când „Germania fusese deja pedepsită de învingătorii în război. Fusesse bombardată integral. I s-a luat totul. Conducătorii i-au fost pedepsiți cu moartea. Toate tezaurile descoperite au fost confiscate [...]”. Germania - în opinia sa - plătitese deja fantastica sumă (pentru noi, nu pentru evrei, care sunt «cel mai bogat popor din lume») de 45 miliarde de dolari despăgubiri către comunitățile evreiești. Suferințele evreilor din perioada războiului i se par prof. Corvin Lupu simple vexații [sublinierea ne aparține]. Fără a uita, desigur, că, în perioada regimului antonescian, „copiii evrei au putut frecventa școala, a continuat să funcționeze Teatrul Evreiesc...”. Să înțelegem că au continuat să funcționeze în schimbul vexațiilor? Cum s-a ajuns, totuși, la numărul uriaș de victime? „Este

de la sine înțeles - aflăm din același «studiu» - că cetățenii evrei care au comis infracțiuni grave pe teritoriul României în timpul războiului, inclusiv sabotaje ale spatelui frontului românesc [...], au fost întemnițați sau deportați în Transnistria”. Nu vom comenta mai mult. Fiecare paragraf atestă această abominabilă „obiectivitate”. Și încă un exemplu care ne tentează: „Bunurile evreilor au fost puse sub un regim de administrare tranzitorie, care, făcându-le să pară pierdute, le-a asigurat conservarea, în scopul restituirii la momentul oportun”. În ansamblu, „articolul-studiu” este infinit mai perfid, mari personalități evreiești par să aducă mărturie în favoarea regimului antonescian, în timp ce adevăratele crime împotriva poporului român au fost înfăptuite tot de evrei, în anii regimului totalitar postbelic. Se consemnează nume de evrei implicați în acest genocid postbelic, iar dacă nu ajung numele reale, de ce să nu declarăm ca fiind evrei și cunoscute personalități române, creștine (Avram Bunaciu, de pildă)? Dar nu conținutul articolului contează. E previzibil tot ceea ce cuprinde și ce urmărește; negaționismul atrocitate poate fi și el disimulat într-unul aparent edulcorat, dar infinit mai periculos. Poate chiar lăudat de către alți istorici, cu aceleași vederi... Prevenirea lui Răzvan Simon, publicate de noi în 2001, cât și articolul său „Reacții întârziate”, își confirmă substanța și își îndreptătesc tonul preventiv. Cum va reacționa Consiliul Județean Sibiu, nu știm.

Să mulțumim tuturor celor care ne-au semnalat și au condamnat acest mod de denaturare a relațiilor dintre români și evrei, „practicat” în 2005 de către Corvin Lupu. Să-l numim „neonegaționism”?

REALITATEA EVREIASCĂ

Răbufniri primejdioase din subteranele xenofobiei

Cui i se pare fără noimă Ordonanța Guvernamentală de Urgență nr. 31 din 2002, să facă un tur pe la tarabele cu noutăți editoriale înșirate pe bulevardul Magheru și se va convinge cum proliferază, tenace, fel de fel de tipărituri, cu aparent scrupul istoric, dar orientate sistematic spre două obiective propagandistice malefic sudate: reciclarea legionarismului și asmuțirea antisemitismului. Ca să capteze atenția, se recurge la titluri patetice de tipul *Destinul unei generații* (Editura „Scara”, București, 2002). Emoția și supralicită prin împreunarea pe copertă a persoanei filosofului Nae Ionescu, mentor recunoscut, cu numele unui frenetic produs din descendența codrenistă, Constantin Papanace. Textul, îmbăscit de doctrina extremismului legionaroid, emană de la un competitor la șefia „Găzii de Fier”, obligat să se refugieze peste hotare spre a nu da seama de atrocitățile comise în țară. Exaltata apologie a „sacrificiului” (cum este eufemistic botezată urmarea implicațiilor în barbara dezlănțuire a instinctelor rasiste) se unește cu intenția anexării filosofului la carul nelegiurilor teroriste. Abuzul flagrant a stărnii o replică promptă în volumul IV al biografiei minuțioasă dedicată lui Nae Ionescu de Dora Mezdrea (Ed. „Istros”, Brăila, 2005, capitolul „Rechiziționarea postumă de către legionari”).

La stilul simulat senzationalist recurge un oarecare Cornel-Dinu Nicolae, recidivist, în totală nepăsare față de prevederile pomenitei legi, de vreme ce își reedita, în 2004, însărlarea alarmistă *Războiul nevăzut al evreilor sioniști cu românii* (Ed. „Carpathia Rex”, București), amplificată imediat de o pledoarie la limita elucubrației apocaliptice: *Ofensiva iudaismului asupra României*.

În compania unor asemenea diletantisme agresive se situează, din păcate, intervenții din medii universitare cu pretenții de rigoare și ostentativ-declarată obiectivitate. A stărnii îndreptățită stupefacție comentariul din paginile revistei de la Sibiu, „Transilvania” (nr. 3 din 2005), semnat de însuși redactorul-șef Corvin Lupu: „Impactul problematicei Holocaustului asupra României contemporane și aspecte ale relațiilor dintre români și evrei”. De la început izbește sugestia alarmistă, tentația de a promova o viziune prăpăstioasă („Niciodată suferințele popoarelor lumii...”) în alternanță cu oprobiul preventiv al oricărei opoziții critice: „Sperăm că nu vrea [factorul politic - n.n.] să ne spele creierul, cu subtilitate, deși poate să existe și o asemenea intenție”. Gura păcătosului adevăr grăiește, fiindcă - până una, alta - culpabila „spălare a

creierului” se insinuează chiar în textul sibian. Voluntar sau din automatism mimetic, autorul preia tacit sloganuri tocite din arsenalul autohtonismului etnicist, cu tente fundamentaliste, familiare cui a cercetat, cât de cât, retorica de susținere a legionarismului de la „Porunca Vremii”, de la „Șfarnă-

Piatră”. Găsim aici și repudierea politicianilor *in corpore* (pe urmele uzurpării parlamentarismului și a pluralismului democratic) și respingerea Occidentului aseasonat *ad-hoc*, de circumstanță, cu oprobiul „globalizării”, ca să nu mai vorbim de actualizarea spieretorii cu complotul uideo-masonic sub forma avertismentelor că am fi conduși din afară de cercuri oculte profitoare. Mai lipsește să fie luat în tărbacă efortul de sincronizare și aliniere la exigențele aderării la Uniunea Europeană, ca ecou întârziat, retardat al campaniilor antilovinesciene, purtate de adepții „gândirismului”. Pe filiera unor astfel de antecedente ideologice, pare cel puțin bizară iritarea celui ce-și arogă statut de „istoric”, profund afectat că s-ar da o atenție exagerată aspectelor luate de Holocaust în țara noastră. Întrucât nu pot fi contestate umilințele, prigoana, reprimările inculcate evreilor ca etnie proscrisă generic, se încearcă relativizarea vinovăției, obnubilarea răspunderilor. Perfid se amestecă planuri, se inversează culpabilizările, de unde era vorba de violențe aplicate colectiv, de la copiii din leagăn la bătrânii atinși de neputințe, se invocă prăpădul comunist, agravat cu participarea unui șir de exponenți individuali ai comunității iudaice. Ipocrizia este enormă și lasă gustul amar al unei păcătoase simbioze între anacronice revendicări gardiste și funesta punere sub acuzare a evreității, ca sorginte spirituală. Desigur, este amendabilă orice exagerare, cu condiția de a nu conduce la un blam apodictic, de la care nu mai e decât un pas până la huliganismul irațional. Tristul spectacol pătează nefericit buna reputație a revistei „Transilvania”, care, în vremuri de restriști ceaușiste, organiza memorabile colocvii critice în vederea eliminării dogmatismelor. Aceeași revistă are la activ inițiative reușite pentru o echilibrată prețuire a gândirii lui Emil Cioran.

Judecata dreaptă poate fi periclitată de contaminări necritice, de unde și nevoia revistei „Contemporanul - Ideea europeană” de a-și oferi coloanele unei dezbateri despre felul cum a evoluat și se conturează la noi, în prezent, „chestiunea evreiască”, dezbătată de prejudecăți și paleative conjuncturale.

GEO ȘERBAN

BIROUL PARLAMENTAR AL DEPUTATULUI FEDERAȚIEI COMUNITĂȚILOR EVREIEȘTI DIN ROMÂNIA

Către Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu,

Domnului Rector prof. univ. dr. ing. D.H.C. CONSTANTIN OPREAN

Stimate domnule Rector,

Primind scrisoarea dvs. din 17 iunie 2005, prin care ne-ați transmis totala desolidarizare față de articolul „Impactul problematicei Holocaustului asupra României contemporane și aspecte ale relațiilor dintre români și evrei”, apărut în revista „Transilvania”, nr. 3/2005, vă adresez sincerele noastre mulțumiri.

În mod deosebit, m-a bucurat mesajul dvs. de considerație și alese sentimente „pentru întreaga comunitate evreiască din România”. Pentru mine, pentru Federația Comunităților Evreiești din România, pe care o reprezint ca deputat, cuvântul dvs. fără echivoc de dezaprobare a opiniilor și tezelor antisemite, susținute în articolul dvs. ferm și fără rezerve față de atitudinea ireponsabilă promovată de autorul articolului constituie expresia unor autentice simțăminte democratice, de înțelegere profundă a valorilor dezvoltării societății noastre într-o deplină armonie între români și minoritățile naționale.

În acest context, vreau să dau expresie sentimentelor de mahnire și profund regret pentru faptul că un profesor al Universității sibiene, pe care o conduceți, poate utiliza catedra și întreaga infrastructură universitară - pentru a pune în circulație și vehicula idei negaționiste, teze antisemite și xenofobe, luând ca temei dreptul democratic al liberei exprimări. În mod cert, libertatea de opinie nu are cum să acționeze decât într-un spațiu public neutru, o unitate de învățământ

neavând această calitate, întrucât, de fapt, între profesor și student legăturile sunt de autoritate.

Stimate domnule Rector, îngăduiți-mi să asociez, totodată, scrisorii pe care v-o remit protestul ferm al Federației Comunităților Evreiești din România, pe care o reprezint în Parlamentul României, față de orice încercare de denaturare a adevărurilor istorice privitoare la Holocaust. Este absolut regretabil că, în anul 2005 - la mai mult de șase decenii de la pogromurile antievreiești din Dorohoi, București și Iași, de la tragedia celor uciși în „Trenurile morții”, ca și a celor deportați în Transnistria -, a putut fi inserat într-o revistă editată de Centrul Cultural Interetic din Sibiu, sub egida Consiliului Județean, un articol care jignește intolerabil memoria victimelor Holocaustului românesc, acest episod tragic din istoria noastră, a cărui realitate nefastă o neagă, în esență, profesorul Corvin Lupu. Transmitând acest protest Consiliului onorific al revistei, ca și Consiliului Județean Sibiu, ne exprimăm speranța că, în viitor, astfel de manifestări, care prejudiciază bunele relații interetnice din Sibiu și din țara noastră, nu se vor mai repeta.

Având convingerea că dezaprobarea și disocierea dvs. de atitudinea ireponsabilă a autorului articolului apărut în nr. 3/2005 al revistei „Transilvania” vor fi urmate de măsuri concrete pentru încetarea stărilor de lucruri mai sus menționate, vă rog să primiți, stimate domnule Rector al Universității „Lucian Blaga”, din Sibiu, expresia sentimentelor mele de considerație și de înalt respect pentru nobila dvs. misiune în formarea tinerei generații din România de astăzi și de mâine.

Deputat dr. AUREL VAINER

NUMĂRUL
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA” DIN SIBIU
CABINET RECTOR

Dr. Victoria 18, 550034 SIBIU-905
Tel.: 0648-69-21 79.68
0648-69-21 50.821187
Fax: 0648-69-21 79.67

Stimate Domnule Deputat VAINER,

Vă transmit în copie anex articolul „Impactul problematicei Holocaustului asupra României contemporane și aspecte ale relațiilor dintre români și evrei” semnat de prof. univ. dr. Corvin Lupu și apărut în numărul 3/2005 al revistei „Transilvania” pe care o conduce în calitate de redactor șef.

Prin prezenta, în calitate de rector al Universității „Lucian Blaga” din Sibiu îmi exprim totala dezaprobare față de manifestările antisemite exprimate de acest cadru didactic în articolul cu titlul mai sus menționat și mă disociiez în totalitate față de această atitudine ireponsabilă promovată în spiritul așa-zisei „libere exprimări de opinie”.

Cu cele mai alese sentimente de considerație pentru Dumneavoastră și pentru întreaga Comunitate Evreiască din România,

Prof. univ. dr. ing. D.H.C. Constantin OPREAN
Rector,
Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu

Sibiu 17.06.2005